

Сучасні нормативно-правові акти в сфері професійної підготовки майбутніх фахівців у ВНЗ України

Вступ. Новий Закон України «Про вищу освіту» 2014 року є головним нормативно-правовим актом у сфері вищої освіти України.

Виклад основного матеріалу. У змісті цього документу описано освітні та освітньо-кваліфікаційні рівні вищої освіти; систему стандартів освітньої діяльності у вищій школі; принципи управління освітою, забезпечення якості, систему державного контролю у цій сфері; правовий статус ВНЗ, мету й завдання його діяльності, типи, рівні акредитації; порядок створення, реорганізації, ліквідації навчальних закладів тощо. С. Ніколаєнко пише, що характерні особливості цього Закону слід віднести: розширення автономії ВНЗ, створення Національного агентства з забезпечення якості вищої освіти; присудження вченого ступеня доктора філософії та доктора наук радою конкретного ВНЗ; посилення покарання за плагіат; спрощення процедури прийому на роботу іноземних викладачів; узгодження Національної рамки кваліфікації; зниження максимального навантаження на викладача; збільшення мобільності учасників освітнього процесу; здійснення підготовки фахівців із вищою освітою за п'ятьма рівнями та п'ятьма ступенями [2, с. 83-84]. Рівні вищої освіти згідно Закону України «Про вищу освіту» (2014 р.): I рівень - початковий рівень вищої освіти; II рівень - бакалаврський рівень; III рівень - магістерський рівень; IV рівень - освітньо-науковий рівень; V рівень - науковий рівень.

Відповідно до Закону України «Про вищу освіту» (2014 р.) здобуття вищої освіти на кожному рівні вищої освіти передбачає успішне виконання особою певної освітньої (освітньо-професійної чи освітньо-наукової) або наукової програми, що є підставою для присудження відповідного ступеня вищої освіти. Ступені вищої освіти згідно Закону України «Про вищу освіту» (2014 р.): I ступінь - молодший бакалавр (усього 90-120 кредитів); II ступінь - бакалавр (відповідно 180-240 кредитів); III ступінь - магістр (90-120 кредитів); IV ст. - доктор філософії; V ступінь - доктор наук.

Згідно статті 32 Закону України «Про вищу освіту» (2014 р.) вітчизняні ВНЗ мають право «розробляти та реалізовувати освітні (наукові) програми в межах ліцензованої спеціальності;..., обирати типи програм підготовки бакалаврів і магістрів, що передбачені Міжнародною стандартною класифікацією освіти» [1].

Із виходом Постанови Кабінету Міністрів України № 266 [3] відбуваються кардинальні зміни в системі вищої освіти, які безпосередньо стосуються професійної підготовки майбутніх фахівців із зв'язків з громадськістю в сучасних ВНЗ України.

Отже, ВНЗ України мають право провадження освітньої діяльності на певних рівнях вищої освіти для здобувачів вищої освіти за спеціалізованими програмами професійної підготовки, в межах ліцензованої спеціальності.

Тези виконано в рамках розробки науково-дослідної теми кафедри психології та педагогіки НаУКМА «Психолого-педагогічні умови професійної підготовки майбутніх фахівців у ВНЗ».

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про вищу освіту» (2002) / [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2984-14> – Назва з екрана.
2. Ніколаєнко С. М. Законодавча база управління навчальними закладами / С. М. Ніколаєнко. – Київ : НУБіП України, 2015. – 225 с.
3. Постанова Кабінету Міністрів України № 266 від 29 квітня 2015 року «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» [Електронний ресурс] // Верховна Рада України 1994–2015. – Режим доступу. <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/266-2015-%D0%BF>. – Назва з екрана.